EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.3.2024
COM(2024) 134 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af den monetære aftale med Fyrstendømmet Andorra og den monetære aftale med Republikken San Marino

BEGRUNDELSE

Den Europæiske Union har undertegnet en monetær aftale med Fyrstendømmet Andorra[1] og en anden monetær aftale med Republikken San Marino[2].

I overensstemmelse med de monetære aftaler er euroen Fyrstendømmet Andorra og Republikken San Marinos officielle valuta. I henhold til de monetære aftaler og for at sikre en gnidningsløs anvendelse og beskyttelse af euroen skal de to lande gennemføre EU-retsakter af monetær karakter. Eftersom Fyrstendømmet Andorra og Republikken San Marino begge har en betydelig banksektor, der opererer i tæt tilknytning til euroområdets, skal Fyrstendømmet Andorra og Republikken San Marino også gennemføre den EU-lovgivning om bank- og finanssektoren, der er relevant for beskyttelsen af euroen. Dette vedrører navnlig lovgivning om tilsyn med de relevante finansielle institutioner og om deres aktiviteter, jf. de vilkår og betingelser, der er fastsat i den enkelte monetære aftale. Desuden skal begge lande gennemføre alle EU-retsakter om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (AML/CFT). De EU-retsakter, der skal gennemføres i henhold til de monetære aftaler, er anført i bilagene dertil.

Forhandlingerne om en associeringsaftale med Fyrstendømmet Andorra og Republikken San Marino blev afsluttet i december 2023. I overensstemmelse med associeringsaftalen skal de to lande gennemføre og fuldt ud og reelt anvende alle gældende EU-bestemmelser om bankvæsen, forsikring, kapitalforvaltning og værdipapirmarkeder. Associeringsaftalen vil endvidere omfatte bestemmelser om fuld gennemførelse og anvendelse af alle EU-retsakter om AML/CFT.

De EU-retsakter om bankvæsen og finansielle tjenesteydelser, der er relevante for euroen, og som Fyrstendømmet Andorra og Republikken San Marino skal gennemføre i henhold til de monetære aftaler, er kun en del af de EU-retsakter om finansielle tjenesteydelser, som de skal vedtage i henhold til associeringsaftalen. EU-retsakterne om AML/CFT er identiske i de monetære aftaler og associeringsaftalen.

Der er en delvis overlapning mellem de EU-retsakter, der skal gennemføres i henhold til de forskellige aftaler. Dette betyder, at de overlappende retsakter i mangel af foranstaltninger skal opføres i bilagene til begge aftaler. På denne baggrund bør der findes en løsning, så forpligtelserne præciseres og dobbeltarbejde undgås, samtidig med at retssikkerheden og en hurtig anvendelse af aftalerne sikres.

Det er ikke muligt at indarbejde de monetære aftaler i associeringsaftalen, da de tjener andre formål og har et andet retsgrundlag. Retsgrundlaget for de monetære aftaler er artikel 219, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I overensstemmelse hermed træffer Rådet – idet det alene repræsenterer de medlemsstater, der har indført euroen – afgørelse efter hovedreglen om kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank. Associeringsaftalen er baseret på artikel 218 i TEUF, hvorefter Rådet – idet det repræsenterer alle medlemsstater – efter Europa-Parlamentets godkendelse vil vedtage en afgørelse om indgåelse af aftalen.

En holdbar og enkel løsning består i at ændre de monetære aftaler. Med den foreslåede

[1] EUT C 369 af 17.12.2011, s. 1.
[2] EUT C 121 af 26.4.2012, s. 5.

ændring vil retsakter af monetær karakter (f.eks. vedrørende pengesedler og mønter, svig og falskmøntneri, statistisk indberetning til Den Europæiske Centralbank og retsakter i henhold til artikel 133 i TEUF) fortsat være opført i bilagene til de monetære aftaler. Der vil imidlertid blive indsat en bestemmelse i de monetære aftaler om i associeringsaftalen at medtage alle nye EU-retsakter om AML/CFT og alle nye EU-retsakter om bankvæsen og finansiering, der er relevante for euroen, når disse EU-retsakter finder anvendelse i henhold til associeringsaftalen. Indtil de enkelte dele af protokollen om finansielle tjenesteydelser til associeringsaftalen får virkning for en associeret stat og de EU-retsakter, der vedrører disse dele, finder anvendelse i denne associerede stat, vil den relevante EU-ret fortsat blive indarbejdet og behandlet i bilaget til den pågældende associerede stats monetære aftaler. Denne procedure anvendes for de enkelte dele, hvis de får virkning gradvis.

De retsakter vedrørende AML/CFT og bankvæsen og finansiering, som opføres i associeringsaftalen, men som er relevante for euroen, vil blive tydeligt markeret som sådanne, således at vurderingen af deres gennemførelse kan ske samtidig med henblik på de monetære aftaler. Dette vil sikre, at arbejdsgangen kan forenkles og dobbeltarbejde undgås på møderne i de blandede udvalg vedrørende på den ene side associeringsaftalen og på den anden side de monetære aftaler. Det er Kommissionens tjenestegrenes hensigt at indbyde deres modparter i Den Europæiske Centralbank til at tilslutte sig Europa-Kommissionens delegation i Underudvalget om Finansielle Tjenesteydelser, der er nedsat ved associeringsaftalen, når det drøfter gennemførelsen af retsakter om AML/CFT og retsakter bankvæsen og finansiering, der er relevante for euroen.

Af hensyn til retssikkerheden vil der blive tilføjet en anden bestemmelse i de monetære aftaler for at sikre, at associeringsaftalen og de monetære aftaler er uafhængige. De vil også indeholde bestemmelser om, at de retsakter om bankvæsen og finansiering, der er relevante for euroen, og retsakterne om AML/CFT overføres til de monetære aftaler, hvis associeringsaftalen helt eller delvist suspenderes eller opsiges.

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af den monetære aftale med Fyrstendømmet Andorra og den monetære aftale med Republikken San Marino

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 219, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen har siden euroens indførelse haft enekompetence for monetære spørgsmål og valutakursspørgsmål.

(2) Unionen har undertegnet en monetær aftale med Fyrstendømmet Andorra[3] og en anden monetær aftale med Republikken San Marino[4].

(3) Efter afslutningen af forhandlingerne i december 2023 forventes Unionen at undertegne en associeringsaftale med Fyrstendømmet Andorra og Republikken San Marino. I henhold til associeringsaftalen og den tilhørende protokol om finansielle tjenesteydelser vil Andorra og San Marino gradvis tilslutte sig det indre marked for finansielle tjenesteydelser, hvilket betyder, at Andorra og San Marino skal gennemføre al gældende EU-ret og ny lovgivning om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme samt om finansielle tjenesteydelser.

(4) Både de monetære aftaler og associeringsaftalen indeholder bestemmelser om Andorras og San Marinos gennemførelse af EU-retsakter. Disse retsakter er opført i bilagene til de respektive aftaler.

(5) De EU-retsakter om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der skal gennemføres i henhold til begge typer aftaler, er identiske. Derimod overlapper retsakterne om finansielle tjenesteydelser kun delvis hinanden. De retsakter, der finder anvendelse i henhold til de monetære aftaler, vedrører hovedsagelig den lovgivning om bank- og finanssektoren, der er knyttet til tilsynet med finansielle institutioner og som sådan er relevant for euroen, hvorimod alle EU-

[1] EUT C […] af […], s. […].
[2] EUT C […] af […], s. […].
[3] Monetær konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Andorra (EUT C 369 af 17.12.2011, s. 1).
[4] Monetær aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken San Marino (EUT C 121 af 26.4.2012, s. 5).

retsakter om finansielle tjenesteydelser falder ind under associeringsaftalens anvendelsesområde.

(6) De monetære aftaler på den ene side og associeringsaftalen på den anden side er uafhængige af hinanden og har forskellige formål og forskellige retsgrundlag. Retsgrundlaget for de monetære aftaler er artikel 219, stk. 3, i TEUF, hvorefter Rådet – idet det alene repræsenterer de medlemsstater, der har indført euroen – træffer afgørelse efter hovedreglen om kvalificeret flertal på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank. Associeringsaftalen er baseret på artikel 218 i TEUF, hvorefter Rådet – idet det repræsenterer alle medlemsstater – efter Europa-Parlamentets godkendelse vil vedtage en afgørelse om indgåelse af aftalen. Aftalerne er derfor uafhængige af hinanden, og de monetære aftaler kan ikke indarbejdes i associeringsaftalen.

(7) Der bør findes en mekanisme til at håndtere den delvise overlapning af identiske forpligtelser i henhold til de forskellige aftaler og sikre et gnidningsløst samspil mellem dem. En holdbar og enkel løsning består i at ændre de monetære aftaler.

(8) Der bør indsættes en bestemmelse i de monetære aftaler om i associeringsaftalen at medtage alle nye EU-retsakter om hvidvask af penge og finansiering af terrorisme samt alle nye EU-retsakter om bankvæsen og finansiering, der er relevante for euroen, når disse EU-retsakter finder anvendelse i henhold til associeringsaftalen. Vurderingen af gennemførelsen af alle disse retsakter, det være sig tidligere eller fremtidige, bør foretages inden for rammerne af associeringsaftalen og kan være relevant for anvendelsen af de monetære aftaler.

(9) EU-retsakter af monetær karakter bør fortsat udelukkende være underlagt de monetære aftaler.

(10) Der bør indsættes en bestemmelse i de monetære aftaler for at sikre aftalernes uafhængighed.

(11) De EU-retsakter om bankvæsen og finansiering, der er relevante for euroen, samt om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er blevet en del af associeringsaftalen, bør automatisk indarbejdes i de monetære aftaler, hvis associeringsaftalen helt eller delvis suspenderes eller opsiges.

(12) Rådet skal fastlægge bestemmelserne for ændring af aftaler om monetære spørgsmål eller spørgsmål vedrørende valutakursordninger –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen tilstræber følgende ændringer i de monetære aftaler under forhandlingerne om en ændring af den monetære aftale med Fyrstendømmet Andorra og en ændring af den monetære aftale med Republikken San Marino:

(a) Der indsættes en bestemmelse i de monetære aftaler, hvorved alle nye EU-retsakter, der udgør lovgivning om bank- og finanssektoren med relevans for euroen, og alle nye EU-retsakter om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme først bliver en del af det relevante bilag til associeringsaftalen, når disse EU-retsakter finder anvendelse i henhold til associeringsaftalen.

(b) Der indsættes en bestemmelse i de monetære aftaler, der sikrer, at vurderingen af gennemførelsen af alle EU-retsakter, der udgør lovgivning om bank- og finanssektoren med relevans for euroen, og alle EU-retsakter om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, det være sig tidligere eller fremtidige, foretages inden for rammerne af associeringsaftalen og kan være relevant for anvendelsen af de monetære aftaler. Det bør også klart fremgå af bestemmelsen, at EU-retsakter, der udgør lovgivning om bank- og finanssektoren med relevans for euroen, tydeligt skal markeres som sådanne, således at vurderingen af deres gennemførelse kan ske samtidig med henblik på den monetære aftale, som det også er tilfældet for alle EU-retsakter om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

(c) Der indsættes en bestemmelse i de monetære aftaler, hvorved EU-retsakter, der udgør lovgivning om bank- og finanssektoren, og som er nødvendige for euroen, og alle EU-retsakter om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er opført i associeringsaftalen, men som er relevante for en gnidningsløs anvendelse og beskyttelse af euroen, tydeligt markeres, således at vurderingen af disse retsakters gennemførelse i Fyrstendømmet Andorra og Republikken San Marino i henhold til associeringsaftalen kan foretages samtidig med henblik på de monetære aftaler.

(d) Der indsættes en bestemmelse i de monetære aftaler, hvorved alle nye EU-retsakter, der udgør lovgivning om bank- og finanssektoren med relevans for euroen, og alle nye EU-retsakter om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er blevet en del af associeringsaftalen, automatisk indarbejdes i bilagene til de monetære aftaler, hvis associeringsaftalen suspenderes helt eller delvist eller opsiges.

(e) Der indsættes en bestemmelse i de monetære aftaler, som sikrer, at EU-retsakter af monetær karakter fortsat udelukkende skal være underlagt de monetære aftaler.

Kommissionen underretter Fyrstendømmet Andorra og Republikken San Marino om behovet for og Unionens vilje til at ændre de monetære aftaler.

Artikel 2

Kommissionen bemyndiges til at forhandle, indgå og undertegne ændringen af den monetære aftale med Fyrstendømmet Andorra på fire sprog: catalansk, fransk, engelsk og spansk. Teksten på hvert af disse sprog anses for at have samme gyldighed.

Kommissionen bemyndiges til at forhandle, indgå og undertegne ændringen af den monetære aftale med Republikken San Marino på engelsk.

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand